

РЕШЕНИЕ

№ 16687

гр. София, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10912** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Е. Север АД /ЕРП Север/ срещу решение № Ж-738/26.09.2024 г. на КЕВР. Моли атакуваното решение да бъде отменено. Представя писмени бележки /л. 88/. Претендира разноси. Представя списък /л. 105/.

Ответникът, КЕВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя възнаграждение.

Заинтересованата страна /ЗС/ не взима становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба на В. Д. Б. /л. 39/ срещу условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа, предложени ѝ от ЕРП Север. Б. е подала искане за присъединяване на 20.03.2024. Приложен е нотариален акт от 26.03.1998 г. /л. 50/ и скица на поземлен имот /л. 73/, в която е отразено, че за ПИ 489, попадащ в селищно образувание Крушова градина, няма изготвен план по пар. 4 ЗСПЗЗ.

По искането на Б. за присъединяване ЕРП Север е изготвило становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа /л. 53/. При проучване възможностите за присъединяване ЕРП Север е установило, че макар да е налице мрежа Ниско напрежение /НН/, същата не е негова собственост, като то няма достъп и връзка до нея, поради което за да бъде присъединен имотът на Б. следва да бъдат изградени присъединителни съоръжения – трафопост,

кабелна линия и пр., като на основание чл. 33 и чл. 34 от Наредба 1/2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия следва цената да бъде определена на база действително направените разходи.

Във връзка с подадената до КЕВР жалба от ЕРП Север е постъпил отговор на 10.07.2024 /л. 32/.

В писмо от 14.08.2024 г. /л. 29/ Кметът на кметство К. е посочил, че ПИ 489 попада в строителните граници на селищно образувание /СО/ Крушова градина.

На 20.09.2024 г. е изготвен доклад от дирекция Електроенергетика и топлоенергетика при КЕВР /л. 23/.

Решението е прието на закрито заседание в състав Енергетика, видно от протокол № 274 /л. 16/.

С атакуваното решение от 26.09.2024 г. КЕВР е дала указание на Е. Север АД в 7-дневен срок да издаде на В. Д. Б. Становище за условията и начина за присъединяване на обекта ѝ към електроразпределителната мрежа, като цената за присъединяване следва да бъде определена съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1.

В хода на съдебното производство е изготвена съдебно-техническа експертиза /СТЕ/ /л. 109/.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт - решение № Ж-738/26.09.2024 г., е издаден от компетентен орган – КЕВР, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, след изпълнение на предвидената процедура, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона, а при неоснователна жалба – прекратява производството съгл. чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, към която препраща чл. 22, ал. 7 от ЗЕ. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, с което на ЕРП Север са дадени задължителни указания.

Спорният по делото въпрос е статутът на процесния имот, който има значение за начина на формиране на цената на присъединяване, респективно дали това следва да е по реда на чл. 33, ал. 1 или по реда на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия /Наредба 1/2017 г./, като за да достигне до извод за основателност на жалбата на Б. КЕВР е приела, че релевантното за спора е обстоятелството, че имотът попада в строителните граници на населеното място.

Съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия в приложимата към датата на подаване на заявлението от Б. до ЕРП Север редакция цената за присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Доколкото ЗЕ и чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1/2017 г. не съдържат легална дефиниция на понятието "извън регулация", то лицата, които прилагат закона и подзаконовите нормативни актове, на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове, следва да се съобразят с дефинициите, дадени от ЗУТ. Пар. 5, т. 3 от ДР на ЗУТ посочва, че "неурегулирана територия" е територия, в която поземлените имоти не са урегулирани с подробен устройствен план /ПУП/. От документите по делото и заключението на вещото лице безспорно се установява, че процесният имот не е урегулиран, т.е. същият е извън регулация по см. на чл. 33, ал. 4 от Наредба 1/2017г. Следователно цената за присъединяване следва да бъде определена на база действително

направените разходи за изграждане на съоръженията и само на това основание решението на КЕВР се явява незаконосъобразно.

Съдът намира за неправилно тълкуването на административния орган, че след като имотът е в строителните граници, то приложение намира чл. 33, ал. 1 от Наредба 1/2017 г.

Съгласно дефиницията на § 5, т. 6 от ДР на ЗУТ, "територия на населено място" е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. Според вещото лице имотът и към настоящия момент представлява земеделска земя. Понятието „неурегулирана територия“, поради липса на ПУП, има по-тясно значение от „територия на населено място“, обхваната от строителните му граници и за която е одобрен общ устройствен план /ОУП/. Действително такъв е одобрен и за територията, в която попада процесният имот, но само влезлият в сила подробен устройствен план, съобразно нормата на чл. 14, ал. 1 от Закона за устройство на територията, е планът, който определя регулационните граници. Липсата на ПУП означава, че имотът е „извън регулация“ по см. на чл. 33, ал. 4 от Наредба 1/2017 г. От своя страна влезлият в сила ОУП определя строителните граници на населеното място - чл. 7, ал. 1 във вр. с чл. 104, ал. 1 във вр. с чл. 107 ЗУТ във вр. с чл. 16, ал. 1, т. 1 от Наредба № 8 от 14.06.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове, но не прави териториите регулирани, тъй като по силата на цитираните разпоредби предназначението на ОУП е друго – определяне на общата структура на територията и преобладаващото ѝ предназначение. В строителните граници на населеното място могат да се включват територии, за които няма приети подробни устройствени планове и следователно, които не са регулирани. В този смисъл са напр. мотивите на Решение № 1976 от 22.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 4302/2015 г.

Съдът намира за основателни възраженията в жалбата на ЕРП Север, вкл. и цитираната в него съдебна практика на ВАС, в частност мотивите на решение № 4019/2023 г. по адм. д. № 418/2023 г. на ВАС, които подкрепят изложеното.

Решението на КЕВР е незаконосъобразно и предвид обстоятелството, че чл. 33, ал. 4 от Наредба 1/2017 г. използва понятието „територии извън регулация на населените места“. Освен, че е извън регулация по гореизложените съображения, процесният имот се намира и извън населено място, тъй като попада в строителните граници на селищно образувание Крушова градина, съгл. писмата на кметство К. /л. 117 и л. 29/. Селищно образувание и населено място са различни понятия, респ. различни териториални единици, съгл. чл. 3 от Закона за административно-териториалното устройство на РБ. Селищните образувания по дефиницията на чл. 3, ал. 4 от ЗАТУРБ са извън строителните граници на населените места. Тоест процесният имот, макар и да попада в строителните граници на селищно образувание Крушова градина, е извън територията на населеното място.

Следователно жалбата се явява основателна. С решението на КЕВР неправилно е прието, че действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения в процесния земеделски имот следва да бъдат за сметка на ЕРП Север.

При този изход на спора в тежест на ответника остават направените от него разноски. Жалбоподателят претендира разноски, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 240 лева, и с оглед фактическата и правна сложност на делото, ответникът следва да заплати на ЕРП Север юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, както и държавна такса в размер на 50 лева и разноски за вещо лице – 400 лева. Възражението за прекомерност на възнаграждението е частично основателно, доколкото делото не е с особена фактическа и правна сложност, но от друга страна процесуалният представител на

жалбоподателя е изготвил жалбата и е представил писмени бележки, тоест е осъществил ефективна защита, поради което и възнаграждението вместо поискания максимум от 240 лева, следва да бъде намалено на 200 лева.

Така мотивиран АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. Север АД решение № Ж-738/26.09.2024 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на Е. Север АД направените по делото разноски за държавна такса, вещо лице и юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 650 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: